

finansieringen, lægger tilsynet vægt på en bedømmelse af disse retningslinjers beskaffenhed, navnlig om finansieringens tilrettelæggelse er betryggende og den interne kontrol forsvarlig.

Som et naturligt led i disse periodiske undersøgelser foretages en gennemgang og vurdering af det eller de finansieringsselskaber, hvori den undersøgte bank har en dominerende indflydelse, og undersøgelsen foretages i hovedsagen på samme måde og efter samme retningslinjer som undersøgelsen af banken i øvrigt.

Finansieringsselskabets regnskab forelægges, aktiverne vurderes, betydende engagementer bedømmes, og principperne for finansieringens tilrettelæggelse og den interne kontrols pålidelighed tages op til prøvelse, hvilken prøvelse naturligt må indtage en fremherskende plads og tillægges særlig betydning ved undersøgelsen af de omhandlede finansieringsselskaber, idet det karakteristiske ved den form for bankvirksomhed, der udøves gennem disse og factoring- og leasing-selskaberne jo netop er, at den finder sted inden for fastlagte rammer. Det indtryk, tilsynet herefter har dannet sig, kan efter omstændighederne suppleres og uddybes ved gennemsyn af revisionens og bestyrelsens protokoller.

Tilsynets kontrolvirksomhed med hensyn til pengeinstitutternes långivning er altså ikke fortløbende og kan af forståelige grunde ikke være det. Tilsynet har ikke forudgående kendskab til de mange forskelligartede engagementer, som pengeinstitutterne indgår i, og kan ikke dagligt følge de enkelte engagementers udvikling. Det ligger derfor uden for et selv nok så effektivt tilsyns muligheder at forhindre, at pengeinstitutterne påtager sig finansieringsopgaver, som af en eller anden grund udvikler sig uheldigt og bliver tabgivende.

Sammenfattende kan om tilsynets kontrolvirksomhed siges, at den først og fremmest går ud på at søge at sikre, at indskyderne og andre kreditorer ikke lider tab, og at tilsynet med dette formål for øje påser ikke blot, at lovforskrifterne overholdes, og — periodisk — at långivningen er betryggende, men tillige — og dette gælder også den virksomhed, der udøves gennem bankernes finansieringsselskaber — at kravet

om god og ordentlig bankskik ikke tilside-sættes.

Spørgsmål 4:

Er de finansieringsselskaber, der ikke er knyttet til en bank, underkastet nogen form for tilsyn og kontrol?

Besvarelse:

Som registreringsmyndighed udøver aktieselskabsregisteret alene kontrol med henblik på overholdelse af lovens regler om stiftelse af aktieselskaber og om eventuelle senere ændringer i de registrerede forhold; kontrollen tager således ikke sigte på, om de enkelte selskaber ledes forsvarligt, og aktieselskabsregisterets gennemgang af de i henhold til aktieselskabslovens § 45 indsendte regnskaber er begrænset til kontrol med, at aktieselskabslovens regnskabsmæssige krav (henlæggelse til reservefond m. v.) er opfyldt.

Spørgsmål 5:

Kan der gives oplysning om finansieringsselskabernes regnskaber, herunder egenkapitalens størrelse, omsætning og driftsresultater samt rente- og servicesatser?

Besvarelse:

Regnskabsoplysninger foreligger kun for finansieringsselskaber med aktiekapitaler på $\frac{1}{4}$ mill. kr. og derover. Oplysningerne dækker året 1966 og omfatter 236 selskaber, jfr. Statistiske Efterretninger 1968, nr. 41, side 608, tabel 1. Herefter udgør egenkapitalens størrelse i alt 1.356,3 mill. kr. og overskuddet 124,7 mill. kr. Omsætning samt rente- og servicesatser er ikke oplyst.

Spørgsmål 6:

Finder handelsministeren, at det er betryggende, at finansieringsselskaber, der på en måde driver en art bankvirksomhed, ikke har pligt til at offentliggøre deres regnskaber, når de drives som lukkede selskaber?

Besvarelse:

Der findes ikke nogen fast grænse mellem rene finansieringsselskaber og sådanne, som i henhold til deres formålsparagraf ved siden af anden virksomhed kan drive finansieringsvirksomhed, jfr. besvarelsen under spørgsmål 1. Under hensyn hertil og til, at finansiering